

תלמודו בידו

דף יב עמוד א

- [א] האם טומאת נגעים חלה על בית כנסת ?
- [ב] האם בית בירושלים מטמא בנגעים, ומדוע ?
- [ג] לר' יהודה שירושלים נתחלקה לשבטים, כיצד נתחלקה ?
- [ד] לסובר שירושלים לא נתחלקה לשבטים, האם מותר להשכיר בתים בירושלים ?
- [ה] אירע פסול בכהן הגידול ביום הכיפורים, כיצד הכהן שמחליפו מתחנך לכהונה גדולה ?

- [א] ר' מאיר: חלה. כשיטתו שבית הכנסת חייב במזוזה, ואינו מתמעט מ"ביתך".
 חכמים: אינה חלה. שנאמר "לו הבית", למעט בית כנסת שאינו מיוחד לאדם מסוים.
 ואפילו בשל כפרים שכל בעליו ניכרים, ואין דינו כבית של שותפים.
 אך בית הכנסת שיש בו חדר שהשמש דר בו, חלה עליו טומאת נגעים.
- [ב] תנא קמא: אינו מטמא בנגעים. שנאמר "אחוזתכם", שרק מקום שיש בו אחוזה מטמא בנגעים, ואילו ירושלים לא נתחלקה לשבט מסוים.
 ר' יהודה: מטמא בנגעים, כיון שירושלים נתחלקה לשבטים יהודה ובנימין.
- [ג] יהודה: הצד המזרחי של הר הבית, הלשכות שבחיל, עזרת נשים, ישראל וכהנים.
 בנימין: האולם, ההיכל וקדשי קדשים. ומקום המזבח, מלבד רצועה אחת ברוחב אמה על פני כל המזבח במזרח (ושם לא היה יסוד).
- [ד] אין רשות להשכיר בתיהם. ולר"א בר צדוק אסור אפילו להשכיר מטות בירושלים.
 אך בעלי הבתים נטלו בשכרם עורות של הקרבנות שהקריבו עולי הרגלים.
- [ה] מקריב את התמיד של שחר כשהוא לבוש שמונה בגדים. אירע הפסול אחרי התמיד:
 רב אדא: לובש אבנט של פשתן. שסובר שכהן הדיוט לובש אבנט של צמר ופשתן.
 אביי: לובש שמונה בגדים ומהפך אחד מאיברי התמיד של שחר על המזבח.
 רב פפא: עבודת יום הכפורים עצמה מחנכת אותו בכהונה גדולה.